

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ
ของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง Marketing Mix Factors Affecting Factors
Affecting Financial Planning Behavior for Retirement of the population
of Generation Y in Rayong Province

นางสาวสุดาวรรณ ลีไพฑูรย์
สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Sudawan Leepaitoon
E-mail : sudawan.lee@gmail.com
Finance and Banking, Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง 2) เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง สุ่มตัวอย่างในกรณีไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัด จึงใช้สูตรของ W.G. Cochran ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า ของ Likert ที่มีค่าความเชื่อมั่น 95% การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.30 สถานภาพส่วนใหญ่ โสด คิดเป็นร้อยละ 48.30 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 44.50 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 35.30 เงินเหลือเก็บต่อเดือน (รายรับหลังหักค่าใช้จ่าย) ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.30 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 3 ด้าน มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ในระดับมาก คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.10$) สภาวะสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.03$) และ ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.89$) 3) ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ พบว่า ด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ สามารถอธิบายพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 20.8 ($R^2 = 0.208$) โดยสามารถนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยเชิงพหุคูณได้ดังนี้

$$Y = 2.133 + 0.123(p1) + 0.160(p2) + 0.202(p3)$$

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ, ประชากรเจนเนอเรชั่น Y, จังหวัดระยอง

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the Factors Affecting Financial Planning Behavior for Retirement of the population of Generation Y in Rayong Province 2) study the level of behavior for Retirement of the population of Generation Y in Rayong Province.

The population used in this research study was the population of Generation Y in Rayong Province. Sampling in cases where the exact number is unknown therefore use the formula of W.G. Cochran .The sample of 400 people was obtained. The tool used to collect data is a questionnaire Likert estimator model. Data analysis used both descriptive statistics were Frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics such as t-test statistics and multiple regression analysis by stepwise method

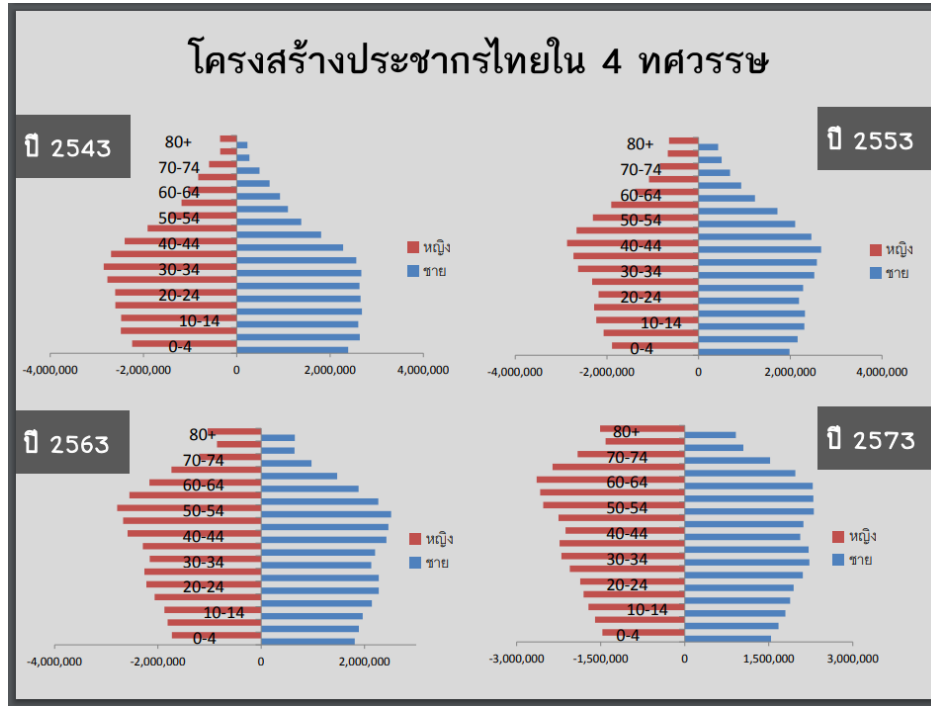
The results of the research found that 1) Most Sample were female 64.30% status single 48.30% Education level Bachelor's degree or equivalent 44.50% private company employees 35.30% and Remaining money per month (Income after expenses) 10,001-30,000 baht 40.30% 2) Factors Affecting Financial Planning Behavior for Retirement of the population of Generation Y in Rayong Province at the high level ($\bar{X} = 4.01$) Considering each item It was found that 3 item had the high level were perception of information ($\bar{X} = 4.10$) environmental conditions ($\bar{X} = 4.03$) and cognition ($\bar{X} = 3.89$) 3) the level of Factors Affecting Financial Planning Behavior for Retirement of the population of Generation Y in Rayong Province ($\bar{X} = 4.07$) considering each side found at the highest level 4) The hypothesis testing results showed that gender had no affect on confidence in using mobile banking of population in Rayong province statistically significant at the 0.05 level and The results of multiple regression analysis can explain the retirement financial planning behavior of Generation Y in Rayong Province statistically significant at the 0.05 level with a positive relationship and had a forecasting power of 20.80% ($R^2 = 0.208$) which can be written as a multiple regression equation as follows

$$Y = 2.133 + 0.123(p1) + 0.160(p2) + 0.202(p3)$$

Keyword : Financial Planning Behavior for Retirement, Population of Generation Y, Rayong Province

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต และการดำเนินชีวิตรวมทั้งสภาวะความเป็นอยู่และความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว การวางแผนการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้คุณภาพชีวิตในวัยเกษียณ เป็นชีวิตที่ควรจะเป็น มีมาตรฐานชีวิตในระดับที่ต้องการ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่าในสังคม ในปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่การที่ประชากรมีอายุโดยเฉลี่ยยืนยาวขึ้นอันเป็นผลมาจากพัฒนาการทางการแพทย์และสาธารณสุข ทำให้ผู้คนมีสุขภาพดียิ่งขึ้นในขณะที่โครงสร้างประชากรของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างประชากรไทยใน 4 ทศวรรษ

ภาพที่ 1 โครงสร้างประชากรไทยใน 4 ทศวรรษ

ที่มา : การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

จากภาพที่ 1 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยจากรูปทรงปิรามิดปรับเปลี่ยนมาเป็นรูปทรงลูกข่าง ซึ่งเห็นได้ว่าประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรวัยสูงอายุสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมก็ได้เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกันด้วย กล่าวคือ ระบบเศรษฐกิจจากที่เคยเป็นสังคมเกษตรกรรมครอบครัวยุอาศัยรวมกันของประชากร 3 รุ่นคน (ปู่ ยา ตา ยาย - พ่อ แม่และลูก) ทำให้ผู้สูงอายุยังได้รับการดูแลอย่างดีจากลูกหลาน แม้ว่าจะไม่มีระบบสวัสดิการ หรือระบบการประกันสังคมใดๆ อย่างไรก็ตามจากภาวะการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตของประชากรในหลายมิติเป็นผลให้ผู้สูงอายุจะต้องพึ่งตนเองมากขึ้นในอนาคต

การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เพื่อให้บุคคลสามารถลดความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความไม่แน่นอนในอนาคต เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามาแทนคน มากขึ้น เศรษฐกิจมีความผันผวนสูง การแข่งขันในงานสูงขาด ระบบสวัสดิการและระบบประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นลักษณะแบบปัจเจกบุคคลมากขึ้น ความคาดหวังที่จะได้รับการค้ำจุนดูแลจากครอบครัวหรือลูกหลานลดน้อยลง อันจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิต อีกทั้งการเตรียมความพร้อมในระยะยาวจะช่วยสังคมโดยรวม ลดภาระและความเสี่ยงที่ต้องร่วมรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย อันเกิดขึ้น จากการรักษาพยาบาลที่จะมีราคาสูงขึ้นมากในอนาคต และการ

วางแผนการเงินจะช่วยให้ชีวิตหลังการเกษียณอายุเป็นช่วงเวลา ของการมีความสุข มีชีวิตที่ควรจะเป็นในมาตรฐานที่ ต้องการ มีโอกาสทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยมีดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และสภาวะสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม คือ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่ชัด จึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้มีจำนวน 385 คน แต่เพื่อความครบถ้วนของข้อมูลผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูล จำนวน 400 คน ทั้งนี้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะสุ่มโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) หรือ การเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling)

ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาในเขตจังหวัดระยอง

ขอบเขตด้านระยะเวลา เริ่มตั้งแต่เดือน กันยายน – ธันวาคม พ.ศ. 2564

นิยามศัพท์

1. ประชากรเจนเนอเรชั่น Y หมายถึง กลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2539
2. วัยเกษียณ หมายถึง การออกจากตำแหน่งหรือหน้าที่การงาน เมื่ออายุครบ 60 ปี ถือว่าเป็นการเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ
3. การออม หมายถึง การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคตเพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์
4. การลงทุน หมายถึง การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ โดยอาจมีความเสี่ยงเกิดขึ้นได้ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับทางเลือกลงทุนของแต่ละบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินได้
2. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการเกษียณ และนำไปสู่การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณได้

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี

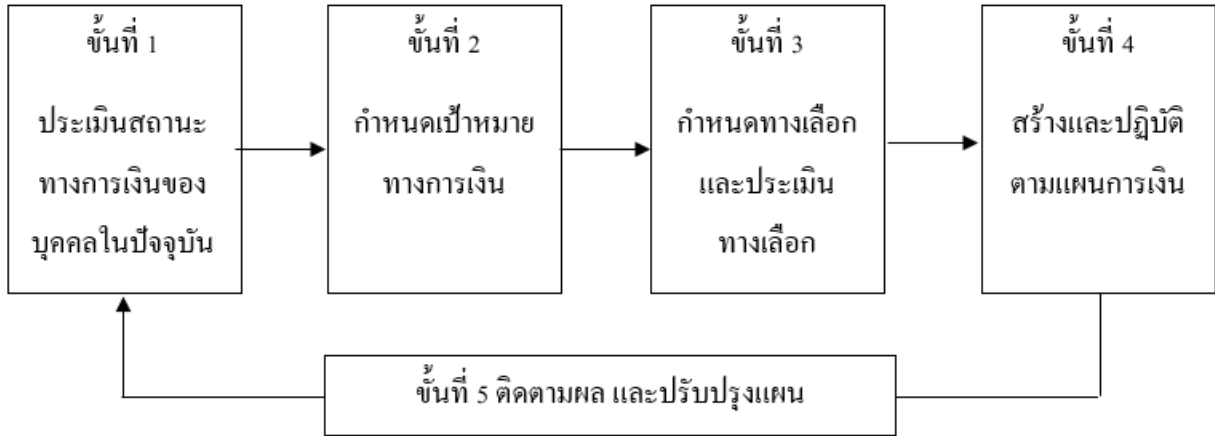
ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ฌีร์ซูล นิมมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้า เกี่ยวกับปริมาณและเวลาขอ เงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และ ผู้รับผิดชอบ ประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน

ศิรินุช อินละคร (2548) ให้ความหมาย ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของคุณ เพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการโดยเป้าหมายของคุณสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1. เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงิน (Financial Goals) หรือเรียกว่า “เป้าหมายทางการเงิน” เป็นเป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้ และหากบรรลุเป้าหมายทางการเงิน จะทำให้บุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามสถานะภาพของบุคคลนั้น รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น เช่น ต้องการเก็บเงินซื้อบ้าน ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตร ต้องการเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ ต้องการมีเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ คือ “เงิน” ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ 2. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non – Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงินได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ต้องการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทิ้ง ซึ่งบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พูนทรัพย์ รามัญ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้นจากรายได้ ที่บุคคลได้มาถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบาย ซึ่งมักขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ

สุขใจ น้ำผุด (2545) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของคุณ (Life Style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของคุณ (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพที่มีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมาย ทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าก็ควรจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short – Term Financial Planning) ไว้ แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว (Long – Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวถึง กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่ามี 5 ขั้นตอน คือ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กระบวนการในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

จากภาพที่ 2 แต่ละขั้นตอนมีการดำเนินการดังนี้ ขั้นที่ 1 ประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลในขณะนั้น โดยพิจารณาจากรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายทางการเงิน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากหากบุคคลมีเป้าหมายทางการเงินแล้วจะสามารถกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ เปรียบเสมือนกับการเดินทางที่ก่อนอื่นจะต้องกำหนดที่หมายที่จะเดินทางไปเสียก่อนแล้วจึงจะสามารถกำหนดเส้นทางที่จะใช้ในการเดินทางได้ ขั้นที่ 3 กำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมมากที่สุด โดยพิจารณาจากสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น ภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งพิจารณาความเสี่ยงของแต่ละทางเลือกด้วย ขั้นที่ 4 สร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน เมื่อพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมได้แล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการกำหนดแผนการเงินจากทางเลือกนั้น ซึ่งเป็นการระบุวิธีที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และเมื่อกำหนดแผนการเงินแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือการปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้ เนื่องจากหากวางแผนการเงินไว้ดีแต่ไม่มีใครปฏิบัติตามที่วางไว้ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ ขั้นที่ 5 ติดตามผลและปรับปรุงแผน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเมื่อบุคคลได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้แล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการติดตามผล โดยพิจารณาว่าแผนการเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้บุคคลจะต้องทำการปรับแผนการเงินใหม่

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร ความหมายของการสื่อสาร คำว่า “การสื่อสาร” หรือเรียกในภาษาอังกฤษว่า “Communication” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน (ดร.ประมະ สตะเวทิน, อ้างในการสื่อสารเพื่อพัฒนา, 2531 :65) เช่น

อริสโตเติล (Aristotle) ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาของวาทศิลป์ (rhetoric) หรือการสื่อสาร (communication) ว่าคือการแสวงหา “วิธีการจูงใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ”

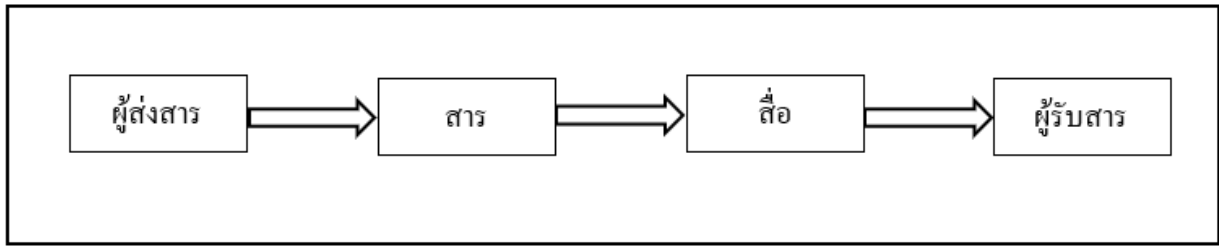
ยอร์ช เอ มิลเลอร์ (George A. Miller) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารคือ “การถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง”

คาร์ล ไอโฮฟแลนด์ (Carl I. Hovland) และคณะเห็นว่า “การสื่อสาร คือกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ส่งเร้า (โดยปกติเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน) เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ (ผู้รับสาร)”

เอเวอเรทท์ เอ็ม โรเจอร์ส และเอฟ ฟลอยด์ ชูเมเกอร์ (Everett M. Rogers and F. Floyd Shoemaker) “การสื่อสารคือกระบวนการซึ่งสารถูกส่งจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร”

ประมະ สตะเวทิน “การสื่อสารคือกระบวนการของการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสารไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร”

ดั่งแบบจำลองกระบวนการสื่อสารภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แบบจำลองกระบวนการสื่อสาร

จากแบบจำลองดังภาพที่ 3 สามารถอธิบายขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการสื่อสารได้คือ เมื่อผู้ส่งสารต้องการจะทำการสื่อสารผู้ส่งสารก็นำเอาสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อสารมาผลิตให้ปรากฏเป็นสารแล้วถ่ายทอดผ่านสื่อเพื่อส่งไปยังผู้รับสาร การสื่อสารประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ 4 องค์ประกอบ คือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อและผู้รับสาร

ผู้ส่งสาร หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะทำการสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสาร และวัตถุประสงค์ของตน ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงอาจเป็นคน ๆ เดียว คนหลายคน เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ถูกเวนคืนที่ดิน หรืออาจเป็นสถาบัน เช่น พรรคการเมือง บริษัท รัฐบาล หน่วยงาน ราชการก็ได้

สาร หมายความว่า ผลผลิตของผู้ส่งสารที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสารและวัตถุประสงค์ของตนที่ปรากฏออกมาในรูปของรหัส เช่น เมื่อเราพูดสารก็คือถ้อยคำที่เราพูด เมื่อเราเขียนสารก็คือตัวหนังสือที่เราเขียนเป็นคำเป็นประโยค เมื่อเราแสดงกริยาท่าทาง สารก็ปรากฏอยู่ในกริยาท่าทางที่เราแสดงออกมา เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์ สารก็คือ ข่าว ภาพ ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์

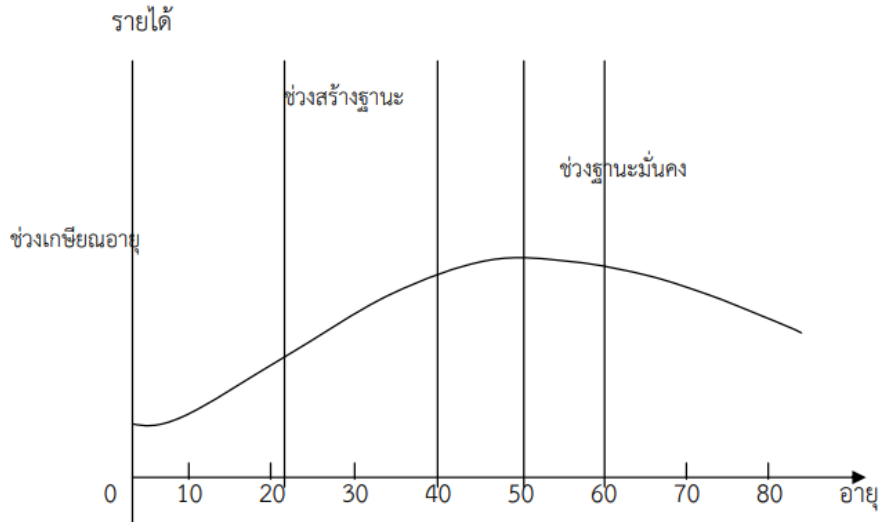
สื่อ หมายความว่า สิ่งที่น่าหรือถ่ายทอดสารของผู้ส่งสาร เช่น เมื่อเราพูด สื่อก็คือคลื่นเสียงในอากาศ เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์ คลื่นแสงในอากาศและกระดาษหนังสือพิมพ์เป็นสื่อ เมื่อเราฟังวิทยุโทรทัศน์ สื่อก็คือ คลื่นเสียง คลื่นแสง และวิทยุจอโทรทัศน์

ผู้รับสาร หมายความว่า ถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับสารของผู้ส่งสาร ดังนั้นผู้รับสารจึงอาจเป็นคน ๆ เดียว คนหลายคน เช่น กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย มวลชน หรืออาจเป็นสถาบัน เช่น พรรคการเมือง บริษัท องค์กร เป็นต้น (K.N. Singh, 1981 อ้างใน การสื่อสารเพื่อการพัฒนา, 2531: 66)

องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด มีผลกระทบซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีผลต่อการสื่อสารด้วย ดังนั้นหากผู้ส่งสารมีประสิทธิภาพ แต่สื่อผู้รับสารด้อยประสิทธิภาพก็จะทำให้ประสิทธิภาพของการสื่อสารด้อยลงไป ในทำนองเดียวกันหากผู้ส่งสารด้อยประสิทธิภาพ หากสารไม่ชัดเจน แม้จะมีสื่อและผู้รับสารที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารก็ยังคงด้อยประสิทธิภาพเช่นกันและยิ่งหากทั้งผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสารด้อยประสิทธิภาพด้วยแล้ว การสื่อสารก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จน้อยที่สุด การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ต่อเมื่อองค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีประสิทธิภาพสูงสุด

แนวคิดการลงทุน Reilly and Norton (2006, น. 114-116) อ้างถึงในออรองค์ ไชยบุญเรือง (2552, น. 9) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการเงินและความต้องการในการลงทุนของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ซึ่งความต้องการในการลงทุนจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล การวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลนั้น ควรมีความสอดคล้องกับอายุ สถานทางการเงิน การวางแผนในอนาคต ความต้องการ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

กลยุทธ์การลงทุนในแต่ละช่วงอายุ แบ่งออกเป็น 3 ช่วงได้แก่ ช่วงสร้างฐานะ ช่วงฐานะมั่นคง และช่วงเกษียณอายุ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กลยุทธ์การลงทุนในแต่ละช่วงอายุ

จากภาพที่ 4 สามารถอธิบายกลยุทธ์การลงทุนในแต่ละช่วงอายุได้ดังนี้

1. ช่วงสร้างฐานะ อายุ 21-40 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงปานกลางถึงสูง

- ระยะยาว : การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนการศึกษาต่อของบุตร

- ระยะสั้น : การวางแผนด้านอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บ้าน ที่ดิน โดยไม่มีการวางแผนในด้านหนี้สิน เนื่องจากมีหนี้สินมากกว่ารายได้

2. ช่วงฐานะมั่นคง อายุ 41-50 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงปานกลางถึงสูงหรือปานกลางถึงต่ำ

- ระยะยาว : การวางแผนการเกษียณเนื่องจากมีรายได้มั่นคง (รายได้มากกว่าหนี้สิน)

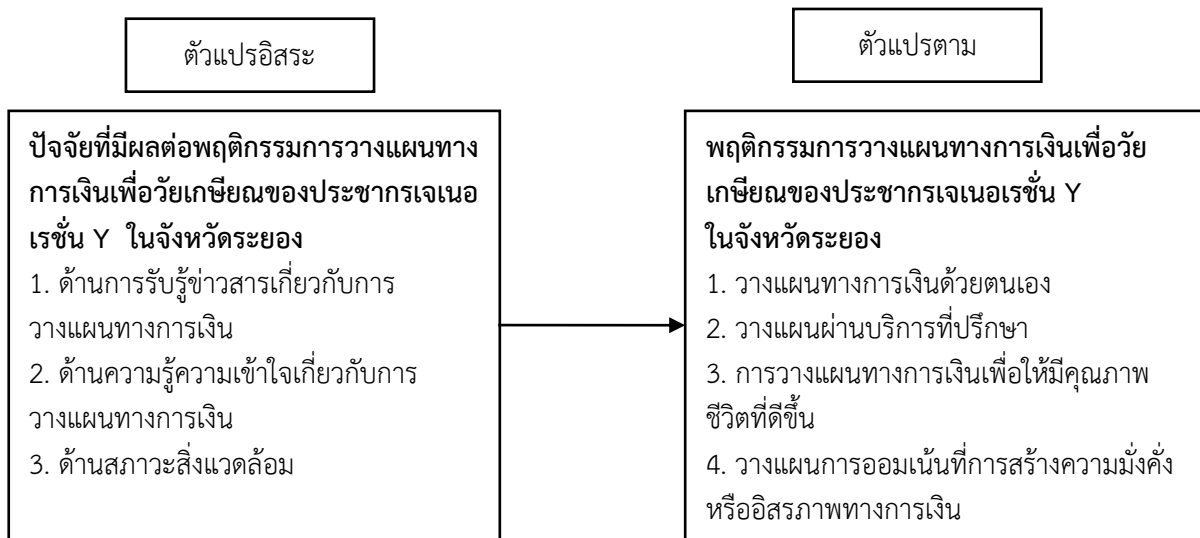
- ระยะสั้น : การวางแผนการศึกษาต่อของบุตร

3. ช่วงเกษียณอายุ อายุ 51-60 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงต่ำ

- ระยะยาว : การวางแผนด้านอสังหาริมทรัพย์

- ระยะสั้น : การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนการออม เนื่องจากได้เงินมาก จากที่เคยลงทุนไว้ รวมทั้งบำเหน็จ หรือบำนาญ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรเจเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรเจเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่ชัด จึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95% และความคลาดเคลื่อนไว้ที่ 5% โดยคำนวณได้ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

โดย n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่ต้องการ

P = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการจะสุ่ม

Z = ความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (เชื่อมั่น 95%)

d = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนความน่าจะเป็นของประชากรที่ต้องการสุ่มเท่ากับ 0.50 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้นจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

กำหนดค่า $P = 0.5$, $Z = 1.96$ และ $d = 0.05$

$$\text{ดังนั้น} \quad n = \frac{0.5(1-0.5)(1.96^2)}{0.05^2}$$

$$n = 384.16$$

กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้มีจำนวน 385 คน แต่เพื่อความครบถ้วนของข้อมูลผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน ทั้งนี้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะสุ่มโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) หรือ การเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาและทบทวนเอกสาร วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ โดยการดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา แล้วกำหนดเป็นกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดในข้อ 1 โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และเงินเหลือเก็บต่อเดือน (รายรับหลังหักค่าใช้จ่าย) จำนวน 5 ข้อ เป็นลักษณะเลือกคำตอบ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และสภาวะสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ได้แก่ การวางแผนทางการเงินด้วยตนเอง การวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษา การวางแผนเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และวางแผนการออมเพื่ออิสรภาพทางการเงิน จำนวน 4 ข้อ

โดยแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และ 3 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบ Likert Scale โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลตามเกณฑ์การประเมินแบบช่วงของ Best (Best ,1977, หน้า 14) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้ (Best ,1977, หน้า 14)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

คะแนนเฉลี่ย	ปัจจัยที่มีผล/ระดับการปฏิบัติ
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพความตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือจากการทบทวนวรรณกรรม บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย รวมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความชัดเจนและความถูกต้องของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญลงความคิดเห็นและให้คะแนนรายข้อคำถาม หรือประเด็นที่จะใช้ถาม โดยคะแนน

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

ซึ่งเมื่อได้คะแนนรายข้อแล้ว จะนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปร (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อกำหนด

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นรายข้อ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยทั้งนี้ข้อคำถามที่ดีควรมีค่า IOC ใกล้ 1 ส่วนข้อที่มีค่าต่ำกว่า 0.5 ควรมีการปรับปรุงแก้ไข

การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ แบบวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of internal consistency)

- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ศึกษา โดยทำการทดสอบเครื่องมือกับประชากรในจังหวัดระยอง จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha coefficient) โดยควรมีค่าความเที่ยงไม่น้อยกว่า 0.7 (Institute for Digital Research & Education)
- วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาช โดยค่าความเที่ยงของเครื่องมือ มีค่าเท่ากับ 0.737

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) จำนวน 400 ชุด โดยใช้รูปแบบออนไลน์ คือแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google form เนื่องจากเป็นวิธีการที่ได้มาซึ่งตัวอย่างจำนวนมากในระยะเวลาไม่นาน เพราะมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลค่อนข้างจำกัด รวมทั้งเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยทำการส่ง Link google form ที่เป็นแบบสอบถามออนไลน์ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ตลอดจนเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การตอบแบบสอบถามในหน้าแรกของแบบสอบถาม

1.2 นำคำตอบทั้งหมดที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและลงรหัส นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป SPSS โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จะใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ส่วนของแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Stepwise

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบ จำนวน 5 ข้อได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และเงินเหลือเก็บต่อเดือน (รายรับหลังหักค่าใช้จ่าย) พบว่า

เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.30 ที่เหลือได้แก่ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.80

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ โสด คิดเป็นร้อยละ 48.30 รองลงมา ได้แก่ หม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 26.80 และน้อยที่สุด ได้แก่ สมรส คิดเป็นร้อยละ 25.00

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 34.00 และน้อยที่สุด ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 21.50

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาได้แก่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 34.50 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.30 และน้อยที่สุดได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.00

เงินเหลือเก็บต่อเดือน (รายรับหลังหักค่าใช้จ่าย) ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมา ได้แก่ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.30 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.80 และมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยภาพรวม ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแต่ละด้านทั้ง 3 ด้านมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ในระดับมาก คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ($\bar{X} = 4.10$) สภาวะสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.03$) และ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีผลในระดับมากที่สุด ได้แก่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.24$) และมีผลในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การอบรม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณจากหน่วยงานต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.16$) และงานวิจัย บทความ และ นิตยสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ($\bar{X} = 3.90$) ตามลำดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.13$) แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.80$) และหลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.76$) ตามลำดับ

ด้านสภาวะสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน ($\bar{X} = 4.35$) ภาวะทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราเงินเฟ้อ ($\bar{X} = 4.23$) อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจโลก เช่น วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ($\bar{X} = 3.85$) และอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ผลการวิจัย พบว่าด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีการวางแผนทางการเงินเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเกษียณ ($\bar{X} = 4.42$) และวางแผนการออมเน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน ($\bar{X} = 4.36$) อยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ วางแผนทางการเงิน ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.76$) และวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่าง ๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกันภัย ($\bar{X} = 3.75$) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.388-0.547ซึ่งจะไม่ทำให้เกิด Collinearity and Multicollinearity ตามเกณฑ์ของ Hair และคณะ ที่ไม่ควรเกิน 0.9

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และด้านสภาวะสิ่งแวดล้อม สามารถอธิบายพฤติกรรมการ

วางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 20.8 ($R^2 = 0.208$) ส่วนที่เหลือเป็นผลจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำมาใช้ในการพิจารณา โดยสามารถนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยเชิงพหุคูณ ได้ดังนี้

$$Y = 2.133 + 0.123(p1) + 0.160(p2) + 0.202(p3)$$

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ควรรักษาและเพิ่มพูนประเด็นต่อไปนี้เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง ได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลายสำหรับการออมหรือการลงทุน
2. มีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ช่วยให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน สร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน
3. มีช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่หลากหลายช่องทางมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y ในจังหวัดระยอง โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินได้
2. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางกลยุทธ์ และนำไปสู่การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณได้

งานวิจัยในอนาคต

1. ควรเพิ่มเติมปัจจัยอื่น ๆ เพื่อมุ่งเน้นต่อพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของประชากรเจนเนอเรชั่น Y
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เพิ่มเติม
3. ควรศึกษาการพิจารณาแนวโน้มการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงานวิจัยได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เริ่มทิศการเงิน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส์น.
- พูนทรัพย์ รามัญ. (2526). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. (2552). MONEY PRO แผนการเงิน แผนชีวิต. กรุงเทพฯ : กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- สุขใจ น้ำมุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดถัย จันทร์แจ่มช้อย. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพานี โสพร. (2548). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ings ผู้พักอาศัยในหอพัก จุฬานิวาสของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Best, J.W. (1977). Research in Education. (3rd ed.) Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.

Frank K. Reilly and Edgar A. Norton. 2006. Investments. Quebec : Transcontinental Printing.

James Tobin. 1951. Relative Income, Absolute Income, And Saving. New York: Macmillan Inc.

John Maynard Keynes. 1977. The General Theory and Policy. New York: Harcourt Brace Sovanovich Inc.

Lawrence J. Gitman and Michael D. Joehnk. 2005. Personal Financial Planning. United States of America: Thomson Corporation.